

Arbejdere, og det første Stykke i Paragraffen har jo faaet den Affattelse, som jeg kunde ønske, og som jeg allerede nævnte ved Sagens første Behandling, nemlig at Genoptagelsen af en fødende Kvinde's Arbejde skal være afhængig af en Lægeattest og ikke af en bestemt Hviletid. Jeg udtalte den Gang, at skal man have Bestemmelse om dette Forhold, saa er det naturligt at gaa dertil paa den Maade, ihvorvel jeg for mit Vedkommende ikke tillægger dette nogen synderlig stor Betydning, hvad jeg ogsaa udtalte den Gang, thi det faar jo kun Betydning, hvis en saadan fødende Kvinde ikke indlader sig paa Arbejde andre Steder efter Fødslen end paa det Sted, hvor hun arbejdede før Fødslen; først naar hun atter melder sig til Arbejde paa det Sted, hvor hun var, før hun fødte, kan der blive afkrævet hende en saadan Lægeerklæring; men hvis hun, inden hun har faaet en saadan, søger Arbejde paa andre Arbejdssteder eller søger Arbejde ved Vadsk, Rengøring o. l., som i Virkeligheden er langt mere anstrengende og for hendes og Børnens Sundhed langt mere ødelæggende end de fleste Fabrikvirksomheder, og i det hele taget de Virksomheder, som drages ind under Loven — jeg siger, hvis hun gør dette, staa vi ganske magtesløse over for et saadant Forhold, vi kunne ikke bringe hende til at hvile i den Tid, hvor vi ønske, at hun skal hvile. Altsaa jeg tillægger ikke denne Bestemmelse nogen synderlig stor Betydning. Man har tilsvarende Bestemmelser i forskellige fremmede Lovgivninger, men det er i og for sig ikke nogen Grund til at optage dem, naar man ellers ikke synes videre om dem. Imidlertid, jeg finder, det er ganske uskadeligt, men jeg har villet gøre opmærksom paa, at man ikke absolut forhindrer det, man i Virkeligheden ønsker at forhindre ved en saadan Bestemmelse. Altsaa, det er min ærede Meningsfælle fra Thisted Amts 3die Valgkreds (Andersen) og jeg gaaede med til, men vi ere, som det vil ses, ogsaa gaaede med til det 2det Stykke, hvori der staaar, at den Hjælp, der ydes af det offentlige i Tilfælde af Trang, opstaaet som Følge af Bestemmelserne i denne Paragraf, skal ikke have Fattighjælps Virkninger. Vi have nemlig fra vor Side i høj Grad ønsket, at dette Forslag skulde blive til Lov hurtigst muligt, altsaa nu i Aar. Der kan selvfølgelig rejses en Del principielle Indvendinger imod den sidstnævnte Bestemmelse, men vi ere gaaede med dertil for derved at fremme Lovens

Vedtagelse. Vi have opfattet det saaledes, at det var et almindeligt Ønske hos Flertallet at faa denne Bestemmelse, og da den i og for sig er human, have vi set bort fra de principielle Indvendinger, der maaske nok kunde gøres herimod, og ere gaaede med til Forslaget. Det er en human Bestemmelse, men jeg tror ikke, den vil faa nogen synderlig stor Betydning. Det har da unægtelig — saa meget maa man jo nok røbe — forbavset os, at efter at vi havde tiltraadt denne Bestemmelse, og der var holdt Ministerkonference angaaende Loven med denne Bestemmelse, er der nu fremkommet et Ændringsforslag, som ogsaa Medlemmer af dette Tings Flertal ere med til, og som gaar ud paa, at hele denne Paragraf skal stryges. Jeg sagde, at en væsentlig Grund for os til at gaa med dertil, var at bidrage til, at Loven skulde fremmes, og det er jo klart, at man kan ikke faa den Slags Love gennemført, uden at man fra alle Sider bøjer sig for at opnaa — i saa høj Grad som muligt — Enighed. Jeg siger, at det har forbavset os at se Medlemmer af Flertallet nu ville have hele denne Paragraf strøget. Imidlertid: en Mand er en Mand og et Ord er et Ord, og dette Forhold forandrer jo selvfølgelig ikke vor Stilling; vi agte, naar vi komme til Afstemning, at stemme for Ændringsforslag Nr. 28.

Lovens øvrige Afsnit er der jo ingen Grund for mig til at dvæle videre ved; jeg antager, den ærede Ordfører paa alle Punkter har udtalt, hvad der ogsaa var vor Opfattelse, som ere Medforslagsstillere. Vi glæde os kun over, at det er lykkedes i saa stor en Grad, som det virkelig er lykkedes, om en saa vigtig Lovgivning som denne her at opnaa Enighed, og vi haabe, at man fra alle Sider vil bestræbe sig for at faa denne Lov gennemført i indeværende Samling.

Svendsen: Som det ses af Betænkningen, er der jo enkelte Mindretalsforslag, og et Par Stykker af dem skal jeg tillade mig at udtale mig noget om. Det første angaar Lovforslagets § 1, andet Stykke, hvor der gøres Undtagelser med Hensyn til Indførelse af Vedtægter til Indskrænkning af Børnearbejdet for Landbrug, Skovbrug og Fiskeri. Det har Flertallet imidlertid foreslaaet at stryge. Jeg maa maaske indskyde den Bemærkning, at hele Forslaget væsentlig drejer sig om Børnearbejde og om Tilsyn med det Arbejde og foruden tillige om Indskrænkning af Kvindearbejdet. Jeg kan ikke nægte, at jeg